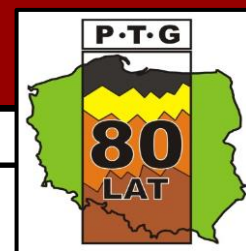

CZARNA ZIEMIA

Jubileusz 80-lecia PTG

Cezary Kabała, UP Wrocław

Jeszcze z pamięci nie ulotniło się wspomnienie jubileuszu 75-lecia PTG, a tymczasem w roku 2017 przypada okrągła, 80. rocznica powstania Towarzystwa. Pomysł powołania profesjonalnej asocjacji gleboznawczej w Polsce kielkował od lat 20. XX wieku, ale skonkretyzowany został dopiero w 1936 roku. Na czele komitetu założycielskiego Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego stanęli prof. Feliks Terlikowski (Uniwersytet Poznański), prof. Jan Włodek (Uniwersytet Jagielloński) i dr Tadeusz Mieczysławski (Państwowy Instytut Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach). Pierwsze walne (założycielskie) zgromadzenie, przyjmowane jako oficjalny początek działalności PTG, odbyło się 10 lutego 1937 roku w Poznaniu. Pierwszym prezesem PTG został jego formalny pomysłodawca i organizator zjazdu - prof. Feliks Terlikowski. Wiceprezesem został Tadeusz Mieczysławski, sekretarzem - Jadwiga Ziemińska, a skarbnikiem - Stanisław Leśniewski. Członkami zarządu zostali ponadto prof. Jan Włodek, dr Arkadiusz Musierowicz i dr Jan Tomaszewski. Przedwojenne towarzystwo było organizacją elitarną i w 1939 roku liczyło tylko 44 członków. W czerwcu 1946 roku reaktywowano Towarzystwo po przerwie wojennej, a pierwszym powojennym prezesem PTG został prof. A. Musierowicz. Od początku swego istnienia Polskie Towarzystwo Gleboznawcze jest forum prezentacji i dyskusji osiągnięć gleboznawców polskich oraz gremium standaryzującym terminologię i metodykę gleboznawczą, a także wspomagającym edukację gleboznawczą i przyrodniczą w Polsce. PTG uczestniczy również w tworzeniu przepisów prawnych służących ewaluacji, właściwemu użytkowaniu i ochronie gleb, a także w realizacji celów polityki rolniczej i przyrodniczej Polski. Zarząd Główny PTG zachęca do uwypuklania dorobku oraz roli PTG podczas organizowanych tym roku konferencji, warsztatów, szkoleń i festiwali nauki i wszelkich innych form aktywności. Kulminacją, choć nie zakończeniem, obchodów Jubileuszu 80-lecia PTG, ma być seria przedsięwzięć organizowanych w Warszawie w dniach 20-23 września 2017. W pierwszym dniu (20 września) planowana jest uroczysta sesja historyczno-naukowa, a po niej walne zebranie delegatów PTG mające na celu zatwierdzenie nowego statutu Towarzystwa, zgodnego z nową ustawą o stowarzy-

Spis treści

Jubileusz 80-lecia PTG	1
S. Białousz członkiem FAR	1
Przewodnik do opisu gleby PTG	2
InCites	2
30. Kongres PTG w Lublinie	3
V Międzynarodowy Kongres EUROSOIL 2016	4
2nd International Symposium of Soil Physics	5
Z prac Komisji GKiKG	5
Klasyfikacje gleby stosowane w Brazylii	6
Kronika personalna PTG	7
Sylwetki gleboznawców: T. Mieczysławski	7
Zapowiedzi konferencyjne	10
Nowości wydawnicze	11
Nowe publikacje w czasopismach z IF	12
Kalendarium konferencyjne	13

seniach. W drugim dniu (21 września) zaplanowano obrady i dyskusję panelową kolejnej edycji Platformy Glebowej współorganizowanej tradycyjnie przez IUNG, PTG i SGGW. Trzeci i czwarty dzień (22-23 września) przewidziano na spotkania komisji PTG, które mogą odbyć się zarówno w Warszawie, jak i poza nią. Już wiadomo, że Oddział Warszawski PTG wspólnie z Komisją Genezy, Klasyfikacji i Kartografii Gleb organizuje otwartą dla wszystkich sesję terenową w rejonie Skierniewic i Łodzi, podczas której będą prezentowane najważniejsze gleby tego rejonu, ale też znajdzie się czas (wieczorem 22 września) na spotkania i dyskusje kameralne. Z oferty tej mogą zatem skorzystać również inne komisje, planując własne odrębne spotkania w ramach wspólnej sesji terenowej.

Szczegółowe informacje o wrześniowych wydarzeniach będą rozpowszechniane w późniejszych terminach, ale już teraz warto je uwzględnić w kalendarzu. Zachęcamy również do posługiwania się jubileuszowym logo 80-lecia PTG.

Prof. Stanisław Białousz członkiem Francuskiej Akademii Rolniczej

Cezary Kabała, UP Wrocław

Prezydent Francji zatwierdził dekretem wybór nowych członków tytularnych Francuskiej Akademii Rolniczej. W gronie tym znalazł się prof. Stanisław Białousz, który w 1996 r. został wybrany na członka korespondenta Akademii w sekcji Zasobów Naturalnych i Środowiska, a w 2015 r. - na członka tytularnego.

Prof. Stanisław Białousz w latach 1971-72 był stypendystą rządu francuskiego i ukończył w INA Paris-Grignon (Institut National Agronomique) studia uzupełniające z teledetekcji i kartografii gleb, we Francji odbył także kilka staży naukowych i dydaktycznych. Zainteresowania naukowe profesora Białousza ewoluowały od klasyfikacji i kartografii gleb przez teledetekcję do systemów informacji przestrzennej. Przez wiele lat był związany z Wydziałem Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej, m.in. w latach 1990 - 1996 pełniąc funkcję dziekana. Obecnie przewodniczy Radzie Konsultacyjnej WGKiK. Od 2011 r. jest zatrudniony na stanowisku profesora zwyczajnego w Katedrze Nawigacji Lotniczej Wyższej Szkoły Oficerskiej Sił Powietrznych w Dęblinie, gdzie wykłada GIS i teledetekcję. Gościnnie wykłada też geoinformację i zagospodarowanie przestrzenne

na UKSW w Warszawie.

Francuska Akademia Rolnicza powstała w roku 1761 jako Królewskie Towarzystwo Rolnicze. Od roku 1915 ma status Akademii i jako jedna z branżowych akademii wchodzi w skład Francuskiej Akademii Nauk (Academie des Sciences). Honorowym przewodniczącym AAF jest minister rolnictwa, a proktorem - prezydent Republiki Francuskiej. Akademia liczy 120 członków krajowych i 60 zagranicznych, 180 członków korespondentów krajowych i 60 zagranicznych. Obecnie z Polski jest dwóch członków tytularnych Akademii i jeden o statusie emerite (otrzymujący go członkowie po ukończeniu 80 lat).

Przewodnik do opisu gleby PTC

Cezary Kabała, UP Wrocław

Po latach prac zespołu autorów, wieloetapowych konsultacjach i dyskusjach, Komisja Genezy, Klasyfikacji i Kartografii Gleb PTC zatwierdziła na stycznym zebraniu pierwsze wydanie Przewodnika terenowego do opisu gleby.

Podstawowym celem Przewodnika jest standaryzacja zasad i pojęć stosowanych w gleboznawstwie polskim, nie tylko na potrzeby opisu gleb. Jednocześnie, przewodnik i towarzyszący mu formularz opisowy mają wspierać opisującego w skompletowaniu opisu niezbędnego do poprawnej klasyfikacji gleby. I właśnie z tego, pozornie oczywistego aspektu, wynika szereg problemów - bo każdy może mieć na myśli inną klasyfikację. Przewodnik opracowany został głównie pod kątem Systematyki Gleb Polski wyd. 5 (2011), ale nie pomija aspektów niezbędnych dla użytkowników Klasyfikacji Gleb Leśnych Polski (2000), WRB (2015) oraz Soil Taxonomy (2014). Przewodnik obejmuje też charakterystyki związane z klasyfikacją bonitacyjną gruntów rolnych i leśnych, choć należy pamiętać, że klasyfikacja ta bazuje na dawnym podziale uziarnienia, podczas gdy wszystkie inne systematyki/klasyfikacje (a w ślad za nimi - Przewodnik) stosują podział zgodny ze standardem USDA/PTG2008.

Przewodnik może wydawać się zbyt szczegółowy w wielu aspektach. Należy jednak pamiętać, że niektóre charakterystyki nieistotne dla rolnika mogą mieć kluczowe znaczenie dla geomorfologa lub leśnika, i odwrotnie. Podobnie, Przewodnik może wydawać się zbyt skomplikowany dla celów dydaktycznych. Jest to prawda tylko wówczas, gdy klasyfikacja jest prowadzona w sposób pobieżny, bazując na obecności określonej sekwencji poziomów genetycznych. Natomiast jeśli student ma samodzielnie klasyfikować glebę, po sprawdzeniu kryteriów dla poziomów i właściwości diagnostycznych (*de facto* wymaganych przez SGP, KGLP, WRB i ST) - wówczas Przewodnik jest bardzo przydatnym narzędziem. Podsumowując, współczesny Przewodnik do opisu gleby nie może być krótki i prosty, bo klasyfikacje gleb stały się skomplikowane i wymagają szczegółowej weryfikacji

wielu parametrów jakościowych i ilościowych...

Coraz więcej osób korzysta z numerycznych baz danych, na podstawie których można generować szereg syntetycznych danych wtórnych, modeli itd. Niestety dawne opisy odkrywek, sporządzane według nadmiernie uproszczonych instrukcji, są dziś w niewielkim stopniu użyteczne. Zunifikowany i szczegółowy opis odkrywki ma usunąć i ten mankament.

Pierwsze wydanie Przewodnika będzie rozpowszechniane wyłącznie w formie PDF przeznaczonej do samodzielnego druku. Wynika to stąd, że Komisja GKiKG pracuje nad zmianami w Systematyce Gleb Polski, ukierunkowanymi na scalenie klasyfikacji "podstawowej" i "leśnej", co wiąże się z wprowadzaniem zmian w symbolice i terminologii. Kiedy te zmiany zostaną uzgodnione oraz zostanie zatwierdzona nowa Systematyka, wówczas przygotowane zostanie drugie wydanie Przewodnika - tym razem w wersji „drukowanej”. W planach Komisja jest też opracowanie Przewodnika w wersji „maksymalnie ilustrowanej”, to jest ze zdjęciami lub rysunkami jak największej liczby opisywanych cech, a także Przewodnika w formie aplikacji elektronicznej na smartfona lub inne urządzenia przenośne.

Pierwsze wydanie Przewodnika w wersji PDF jest obecnie dostępne na następujących stronach internetowych:

- strona Komisji Genezy i Klasyfikacji Gleb
<https://sites.google.com/site/klasyfikacjagleb/przewodnik-do-opisu-profilu-glebowego>

- strona główna Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego
<http://www.ptg.sggw.pl/>

- strona Oddziału Wrocławskiego PTG
<http://ptg-wroclaw.up.wroc.pl/>

Oryginalny plik Przewodnika może być dowolnie rozpowszechniany i powielany (włączając publikacje na stronach WWW) oraz wykorzystywany do celów dydaktycznych i naukowych, z wyłączeniem przedruków komercyjnych.

InCites – narzędzie analizy cytowalności czasopism

Cezary Kabała, UP Wrocław

Kilka lat temu firma Thompson Reuters (obecnie Clarivate Analytics) wprowadziła wszechstronne narzędzie umożliwiające analizę danych bibliometrycznych w oparciu o dane indeksowane w Web of Science, pod nazwą InCites. Przede wszystkim narzędzie pozwala na porównywanie dorobku naukowego w odniesieniu do innych instytucji (również indeksowanych w InCites), ale dostępne jest 5 modułów: Organizacje, Ludzie, Regiony, Obszary Nauki, Czasopisma+Książki. Niektóre moduły (lub ich części) dostępne są osobno, i powszechnie z nich korzystamy – jak choćby z podstawowej bazy indeksu cytowań. Narzędzie InCites jest najbardziej wszechstronne, ale też dość kosztowne, toteż nie wszystkie uczelnie wykupiły licencje, lub wykupują je tylko okresowo. Z szerokiej gamy dostępnych analiz chciałbym zaprezentować wycinek dotyczący cytowalności niektórych czasopism naukowych. Zamieszczone poniżej wykresy pokazują łączną liczbę cytowań artykułów opublikowanych w danym czasopiśmie w kolejnych latach (od roku 2002) do momentu opublikowania IF za rok 2015, zatem nie są jeszcze zamieszczone cytowania za rok 2016.

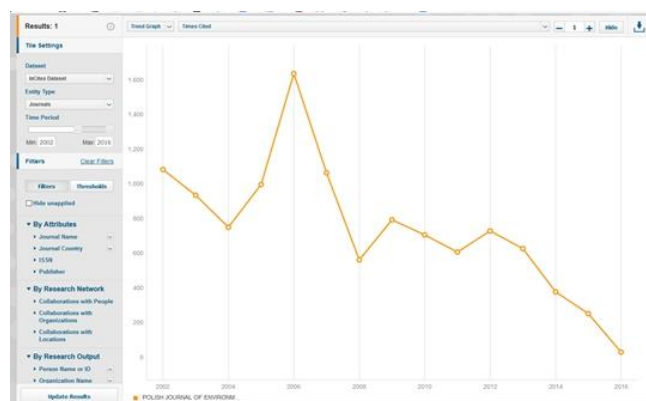
Pierwsza informacja, którą można odczytać z wykresów to liczba cytowań w ostatnich 2 latach, na podstawie której można oszacować lub zweryfikować bieżący IF wyliczony dla danego czasopisma. Dla zamieszczonych poniżej polskich czasopism liczby te nie są oszałamiająco wysokie, co uzasadnia dość niskie wartości ich IF.

Po drugie, wykresy pokazują dynamikę narastania cytowań w kolejnych latach. Z reguły jest to wzrost w przybliżeniu liniowy, który odzwierciedla względnie stałą liczbę cytowań w poszczególnych latach. Przykładami czasopism o takim „spokojnym” narastaniu cytowań są Journal of Elementology (JoE) i International Agrophysics (IA, poniżej).

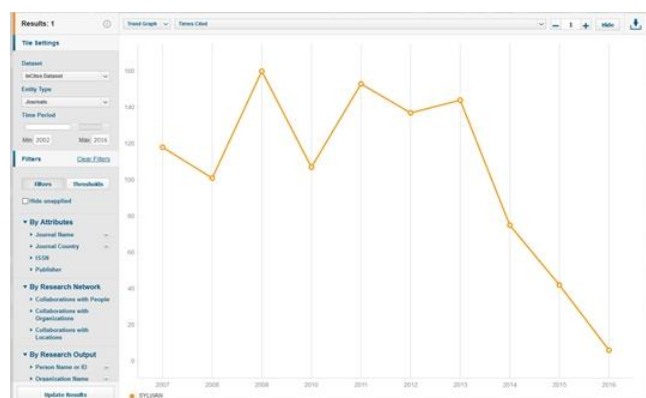

O ile artykuły opublikowane w JoE w 2015 roku, w ciągu pierwszego roku zacytowane zostały około 50 razy, to te opublikowane w 2009 roku – łącznie 350 razy, czyli średnio właśnie 50 razy w ciągu roku. Z wykresu widać jednak, że wyraźnie słabiej cytowane są prace z 2011 roku, a statystykę poprawiają prace z 2009 roku. Również w dorobku IA prace opublikowane w 2011 roku zaniżają statystykę, podczas gdy prace z lat 2010 i 2013 – podciągają cytawalność.

W przypadku innych czasopism, wahania są nieporównywalnie większe. W dorobku Pol J Env Studies wyraźnie najpopularniejsze są prace są z roku 2006, podczas gdy o publikacjach z lat późniejszych czytelnicy jakby zapomnieli... Mimo upływu lat, roczniki 2008-2013 mają zbliżoną sumaryczną cytawalność.

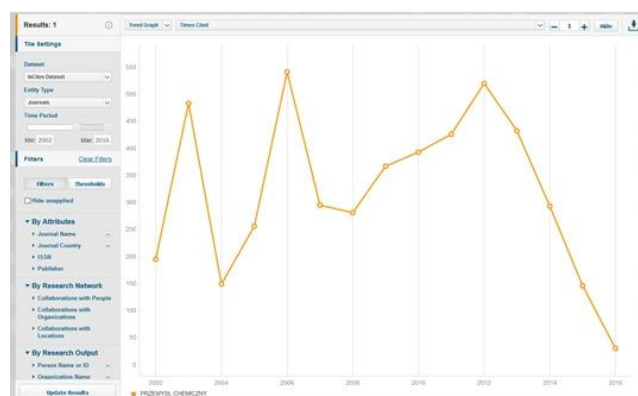

Z kolei w przypadku Sylwana dość dobrze cytowane są prace z ostatnich 2-3 lat, natomiast potem czytelnicy o nich niemal zupełnie zapominają, gdyż mimo upływu lat sumaryczna liczba cytowań utrzymuje się na stałym poziomie.

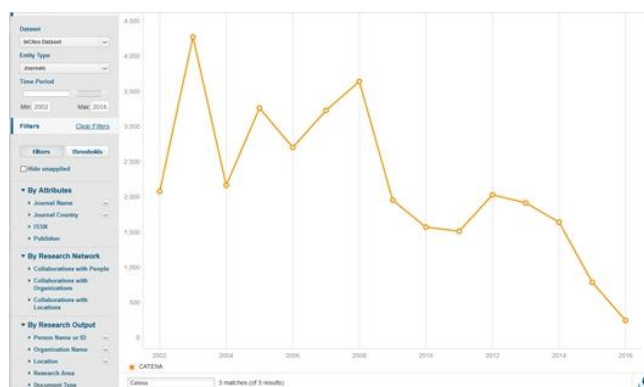

Zdecydowanie najbardziej „kapryśni” są czytelnicy Przemysłu Chemicznego. O ile roczniki 2003 i 2006 są dobrze cytowane, to rocznik 2004 jest dotkliwą porażką, podobnie jak mało udane były

roczniki 2007-2008. Z wykresu jednoznacznie odczytać poprawę kondycji czasopisma po 2008 roku oraz bardzo dobrą dynamikę wzrostu cytowań w ostatnich latach.

Problemy o których była mowa, nie są domeną wyłącznie polskich czasopism. Poniżej podano przykład Cateny, która choć posiada ogólnie dość wysoką cytawalność i IF, to również doświadcza lat lepszych i zdecydowanie gorszych, co tłumaczy zaskakujące nas wszystkich wahania IF oraz pozycji tego czasopisma w rankingach.

Na koniec chciałbym zastrzec, że zaprezentowana powyżej informacja nie ma charakteru pełnej analizy, a w szczególności nie wyjaśnia przyczyn wahań cytawalności, które mogą wprost być pochodną liczby prac opublikowanych w danym roku. Jednak w przypadku większości czasopism, szczególnie w ostatnich latach, redakcje utrzymują liczbę akceptowanych prac na zbliżonym poziomie, zatem cytawalność poszczególnych roczników może być pochodną jakości i ważności opublikowanych prac, co świadczy o randze czasopisma we współczesnej nauce.

Nowiny

30. Kongres PTG w Lublinie

Cezary Kabała, UP Wrocław

Gościem specjalnym Zarządu Głównego PTG na posiedzeniu w Warszawie w dniu 7 marca 2017 był prof. dr hab. Ryszard Dębicki z UMCS w Lublinie, który potwierdził wolę zorganizowania 30. Kongresu PTG w 2019 roku - właśnie w Lublinie. Zjazd ten odbędzie się dokładnie 20 lat po poprzednim Kongresie w tym mieście w 1997 roku. Prof. Dębicki potwierdził, że Kongres organizowany będzie wspólnie przez wszystkie ośrodki gleboznawcze Lublina i Puław, co podniesie jego rangę naukową oraz atrakcyjność. Termin kongresu został wstępnie wyznaczony na pierwszy tydzień września, jednak

dokładne daty zostaną jeszcze doprecyzowane, podobnie jak hasło przewodnie Kongresu, ogólny program dzienny oraz oferta wycieczek śród- i pokonferencyjnych.

Choć do kongresu pozostało jeszcze 2,5 roku, warto już dziś w kalendarzu zaznaczyć pierwszy tydzień września 2019 jako obowiązkowy „tydzień lubelski”, gdyż nie ulega wątpliwości, że Kongres ten, podobnie jak poprzednie kongresy PTG, będzie wielkim wydarzeniem naukowym i integracyjnym.

Relacje

V Międzynarodowy Kongres EUROSIL 2016

Józef Chojnicki, SGGW Warszawa

V Międzynarodowy Kongres EUROSIL zorganizowany przez Europejską Konfederację Towarzystw Gleboznawczych (European Confederation of Soil Science Societies - ECSSS) odbył się w Stambule (Turcja), od 16 do 21 października 2016 roku, w przelozonym z lipca drugim terminie. W Kongresie wzięło udział, według organizatorów, około 300 uczestników, głównie z krajów Bliskiego Wschodu i północnej Afryki. Mały udział uczestników, szczególnie z zachodniej Europy i USA, należy uznać za zjawisko niezależne od organizatorów, spowodowane niestabilną sytuacją polityczną w Turcji (lipcowy zamach stanu w Stambule). Z Polski uczestniczyły tylko trzy osoby: Józef Chojnicki (SGGW w Warszawie), Marta Kondracka (Uniwersytet Śląski) i Katarzyna Wasak (Uniwersytet Jagielloński). Sesje, zarówno prezentacji ustnych jak i posterowych, obejmowały wszystkie współczesne zagadnienia genezy, właściwości, klasyfikacji, użytkowania i ochrony gleb. Kongres generalnie był dobrze zorganizowany, z wyjątkiem problemów związanych z prowadzeniem jego naukowego programu, szczególnie sesji referatowych. Realizowany był program z 130 sesjami referatowymi, według deklaracji uczestników z pierwszego, lipcowego terminu obejmujący ponad tysiąc osób. Z tego powodu wiele sesji, nie odbyło się lub na wielu z nich prezentowana była tylko część referatów. Uczestnicy zmuszeni byli do przemieszczania się od sali do sali z nadzieją, że wezmą udział w konkretnej sesji przewidzianej w programie.

Aktywnie w Kongresie uczestniczyli i bardzo interesujące referaty plenarne wygłosili profesorowie: Rainer Horn (Prezydent IUSS), Jae Yang (były Prezydent IUSS), Winfried E.H. Blum (były Prezydent ECSSS), Nicola Senesi (były Prezydent ECSSS), John Ryan.

Uczestnicy Eurosoil 2016

Przedstawione referaty miały globalny zakres i syntetyczny charakter dotyczący nowych kierunków badań gleb, ochrony gleb i ich roli w środowisku, ze szczególnym zwróceniem uwagi na znaczenie gleb dla bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego ludzkości w kontekście ocieplenia klimatu, deficytu wody oraz rosnącej antropopresji. Jednodniowa, tak zwana, wycieczka techniczna obejmowała wizytę w Lesie Belgradzkim i Arboretum Ataturka. Na Kongresie – podobnie jak na poprzednim w Bari – brak było sesji terenowej, jednak bardzo małym uzupełnieniem tej słabej strony programu było pokazanie jednej odkrywki w Arboretum Ataturka. Uroczysta kolacja była zorganizowana na statku pływającym Cieśniną Bosfor i stanowiła bardzo interesującą atrakcję turystyczną, dzięki której zobaczyć można było przybrzeżne zabytki metropolii Stambułu oraz majestatyczne mosty łączące Europę z Azją. Na posiedzeniu Zarządu Głównego odbyły się wybory nowego prezesa ECSSS na kadencję 2017 – 2020, na którego został wybrany Dr Pascal Boivin z University of Applied Sciences of Western Switzerland w Genewie (Szwajcaria) oraz zdecydowano o zorganizowaniu następnego VI EUROSIL w 2020 roku w Genewie. Byli prezydenci ECSSS, a szczególnie prof. Rainer

Horn - Prezydent IUSS, w bezpośrednich rozmowach ze mną, wyrażali zdziwienie z rezygnacji organizowania VI Kongresu EUROSIL w 2020 roku przez Polskie Towarzystwo Gleboznawcze.

W Prezydenckim gronie, od lewej: J. Chojnicki, R. Millan (Hiszpania), A. Mermut (Prezydent ECSSS), Nicola Senesi (były Prezydent ECSSS), R. Horn (Prezydent IUSS).

Reprezentacja Europy Środkowej w Arboretum. Od lewej: R. Kasparinskis (Litwa), J. Volungervicius (Litwa), R. Vaisvalavicius (Litwa), J. Chojnicki (Polska), E. Reintam (Estonia), B. Šarapatka (Czechy), A. Karklins z żoną (Litwa).

Dr Pascal Boivin (Szwajcaria) – Prezes ECSSS na lata 2017-2020

Komisje PTC

2nd International Symposium of Soil Physics

Adam Bieganowski, IA PAN Lublin

7 lutego 2017 roku siedzibie Instytutu Podstaw Inżynierii Środowiska PAN w Zabrzu odbyło się kolejne posiedzenie Komisji Fizyki Gleby PTC.

Dzień później, tj. 8 lutego 2017 roku w odbyło się 2nd International Symposium of Soil Physics.

Współorganizatorami byli: Komisja Fizyki Gleby Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego, Litewskie Towarzystwo Gleboznawcze, Oddział Katowicki Polskiego Towarzystwa Geofizycznego oraz Aleksandras Stulginskis University z Litwy. W Sympozjum wzięło udział ponad 40 uczestników z 20 ośrodków naukowych z Czech, Litwy, Polski i Słowacji.

Komisje PTC

Z prac Komisji Genezy, Klasyfikacji i Kartografii Gleb

Cezary Kabała, UP Wrocław

Komisja Genezy, Klasyfikacji i Kartografii Gleb PTC zainaugurowała aktywną działalność w nowym składzie w październiku 2016 r. podczas sympozjum terenowego „Problemy systematyki gleb przekształconych przez człowieka: deluwialnych, zasolonych i technogenicznych”, podczas którego odwiedziono Toruń, Inowrocław i Pojezierze Brodnickie. W trakcie sympozjum wyznaczono priorytety i przybliżony harmonogram prac Komisji, a także powołano kilka pierwszym zespołom roboczym. Podstawowym zadaniem Komisji jest permanentne doskonalenie Systematyki Gleb Polski, z ukierunkowaniem na (1) uwzględnienie postulatów gleboznawców leśnych w celu stworzenia jednej systematyki dla wszystkich dziedzin gleboznawstwa w Polsce, (2) uproszczenie struktury SGP na najwyższych poziomach klasyfikacji (rzędu i typu), (3) wprowadzenie elastycznych zasad klasyfikacji na poziomie podtypu i ewentualne wprowadzenie dodatkowego, najniższego poziomu klasyfikacyjnego (równoległego do rodzajów i gatunków). W pierwszej fazie prac należy zdefiniować obszary (grupy gleb), co do których zgłaszano dotychczas najwięcej zastrzeżeń i wypracować propozycje zmian/uzupełnień, a także zweryfikować kryteria diagnostyczne. SGP5 podaje większość kryteriów w formie opisowej, co powoduje, że nie zawsze jest oczywiste, które kryteria są absolutnie wymagane, a które tylko towarzyszące. Wszyscy wiemy, że przyroda nie znosi szufladkowania i wiele zjawisk ma charakter ciągły, ale też rozumiemy, że podstawowym postulatem poprawnej klasyfikacji jest rozłączność podziału, której nie osiągniemy bez precyzyjnego zdefiniowania wartości granicznych dla wszystkich zjawisk ujętych w klasyfikacji. A tymczasem w polskim gleboznawstwie funkcjonuje cały szereg pojęć nieprecyzyjnie zdefiniowanych, co generuje problemy klasyfikacyjne na ich styku (np. namul, mul-gytia, torf-mursz, gytia-mursz, gytia-wapień jeziorny itd.). Właśnie w glebach organicznych takich punktów zapalnych jest wiele, ale wcale nie mniej kontrowersji wzbudza klasyfikacja gleb oglejonych, zasolonych, antropogenicznych, deluwialnych/koluwalnych, redzin i pararendzin itd. Ustalono, że propozycje w tych obszarach powinny być wypracowane do wiosny, a najpóźniej do lata 2017.

Zespoły robocze ogłosiły swoje wstępne propozycje w połowie stycznia 2017. Na zebraniu Komisji w dniu 31.01.2017 propozycje te zostały gruntownie przedyskutowane. Niektóre propozycje zespołów

zostały przyjęte bez większych zastrzeżeń (np. kryteria dla gleb zasolonych, definicja materiału deluwialnego, kryteria dla rodzajów oglejonych, ogólne kryteria dla materiałów organicznych), inne wzbudziły duże kontrowersje, co wskazało na potrzebę dalszego ich doskonalenia. Na zebraniu powołano kolejny zespół roboczy – do standaryzacji metod analitycznych na potrzeby SGP.

Szczegółowe kryteria diagnostyczne dla poziomów, właściwości i materiałów diagnostycznych powinny być gotowe w marcu 2017, natomiast w kwietniu formalnie rozpocznie się dyskusja nad schematem podziału SGP (rzędu i typu), w tym nad ewentualnym połączeniem niektórych rzędów i typów oraz utworzeniem nowych typów gleb. Dyskusja ta obejmować będzie też klucz do rzędów i typów. Dyskusja internetowa będzie trwać do końca maja, a jej dokończenie i podsumowanie odbędzie się na kolejnym sympozjum terenowym organizowanym w Krakowie i Pieninach:

<http://glebypieniny.pl/>

Komisja przywiązuje ogromną wagę do ujednolicenia terminologii stosowanej w polskim gleboznawstwie. Służyć temu mają przede wszystkim wspomniane szczegółowe kryteria dla poziomów, właściwości i materiałów diagnostycznych, ale też Przewodnik do opisu gleby, który po kilku latach prac i dyskusji został wreszcie formalnie zatwierdzony przez Komisję w styczniu 2017:

<https://sites.google.com/site/klasyfikacjagleb/przewodnik-do-opisu-profilu-glebowego>

W celu prezentowania bieżącego stanu i efektów prac Komisji stworzona została strona internetowa (administratorem jest dr hab. Przemysław Charzyński):

<https://sites.google.com/site/klasyfikacjagleb/home>

Na stronie zamieszczone są składy zespołów roboczych oraz propozycje zespołów a także kolejne materiały do dyskusji. Stopniowo pojawiać się też będą wiążące uzgodnienia. Jest też miejsce na relacje z konferencji organizowanych przez Komisję. Na stronie podane są adresy kontaktowe do przewodniczących poszczególnych zespołów roboczych, którym można przekazywać uwagi do publikowanych materiałów. Każdy członek PTC, nie tylko członkowie Komisji, ma prawo wypowiadania swojej opinii o kierunkach rozwoju Systematyki Gleb Polski.

Przed kongresem IUSS w Rio 2018

Klasyfikacje gleby stosowane w Brazylii

Michał Stępień, Warszawa

Podobnie jak w wielu krajach świata, początkowo w Brazylii klasyfikowano gleby w oparciu o amerykańskie systemy klasyfikacji. Jednak już od dłuższego czasu Brazylijczycy poszli swoją drogą. Stworzyli własną systematykę gleb (Sistema Brasileiro de Classificação de Solos, SIBCS, pierwsze przybliżenie wydane w roku 1980) i kilka klasyfikacji użytkowych. Przykładami tych ostatnich są:

- klasyfikacja terenu w systemie Przydatności Użytkowej (Classificação das terras no sistema de Capacidade do Uso, czyli adaptacja amerykańskiej Land Capability Classification:

https://www.nrcs.usda.gov/Internet/FSE_DOCUMENTS/nrcs142p2_052290.pdf;

- System Oceny Przydatności Rolniczej Terenu - Sistema de Avaliação da Aptidão Agrícola das Terras który bazuje Opracowanych przez FAO ogólnych wytycznych klasyfikacji ziem - Framework for Land Evaluation: www.fao.org/docrep/X5310E/X5310E00.htm

- Brazylijski System Klasyfikacji Terenu do celów nawadniania - Sistema Brasileiro de Classificação das Terras para Irrigação: <http://ainfo.cnptia.embrapa.br/digital/bitstream/item/109452/1/Livro-SiBCTI.pdf>

Systematyka gleb Brazylii (SIBCS)

Punktem wyjścia do opracowania systematyki gleb Brazylii była klasyfikacja amerykańska opracowana przez Baldwina, Kelloga i Thorpe w 1938 roku. Klasyfikacja ta ulegała ciągłym zmianom w miarę rozwoju badań gleb na świecie i w Brazylii. Zaadoptowano, zmodyfikowano i rozwinięto wiele koncepcji amerykańskich oraz FAO/WRB, takich jak poziomy, materiały i właściwości diagnostyczne. Ostatecznie do dnia dzisiejszego brazylijska systematyka klasyfikacji gleb doczekała się 4 przybliżeń opracowanych między 1980 a 1997 i 3 kolejnych wydań (1999, 2006 i 2013). Przedostatnie wydanie dostępne jest w internecie:

<http://www.agrolink.com.br/downloads/sistema-brasileiro-de-classificacao-dos-solos2006.pdf>

Trzecie wydanie - kolorem i formatem - przypomina polskie wydanie ostatniej klasyfikacji WRB 2014. Oprócz opisu całej klasyfikacji zawiera załączniki, które obejmują: stopnie odwodnienia, informacje o metodach analizy gleb mineralnych i organicznych, symbole dla grup gleb wyróżnianych na pierwszym, drugim i trzecim poziomie, wzory barw (zapisane w systemach RGB, CMYK i HSV) do oznaczanie poszczególnych jednostek glebowych 1-go i 2-go poziomu na mapach, korelację między jednostkami gleb w ostatniej i wcześniejszych klasyfikacjach SIBCS, przybliżoną korelację między jednostkami glebowymi SIBCS, FAO/WRB i Soil Taxonomy oraz zdjęcia profili glebowych reprezentatywnych dla gleb na drugim poziomie klasyfikacji (podrzędy).

Pomimo wielu podobieństw, obecna systematyka brazylijska nie jest adaptacją ani amerykańskiej Soil Taxonomy, ani WRB. Poziomy klasyfikacji są takie, jak w klasyfikacji amerykańskiej, niemniej jednak określenia liczbowe poziomu klasyfikacji (1-szy, 2-gi itd), stosuje się znacznie częściej niż określenia słowne (rząd, podrząd itd). Na żadnym poziomie klasyfikacji nie występuje kryterium typu gospodarki cieplnej czy wodnej. Stosunki wodne mają duże znaczenie, ale nie są stosowane bezpośrednio, jak w Soil Taxonomy, a pośrednio, jako przyczyna różnicowania się poziomów diagnostycznych, co ma szczególne znaczenie w wypadku gleb glejowych. Nazwy niektórych rzędów (Vertissolos, Espodosolos) oraz końcówka wszystkich nazw rzędów (-solos) wykazują większe podobieństwo z Soil Taxonomy. Jednak nazwy pozostałych rzędów wykazują znacznie więcej podobieństw do WRB.

Niemniej jednak nie warto sugerować się podobieństwem nazw i struktury SIBCS do innych klasyfikacji gleb. Znaczną część metod analitycznych stosowanych w gleboznawstwie brazylijskim znacząco różni się od uwzględnianych Soil Taxonomy i WRB. Szczególnie różnice dotyczą metodyki oznaczania kationów zasadowych i kwasowości wymiennej. Podobnie jest z cechami diagnostycznymi - w klasyfikacji brazylijskiej tych cech jest znacznie więcej i częstokroć są opisane znacznie bardziej szczegółowo, niż w innych klasyfikacjach. Co więcej kryteria określania niektórych cech diagnostycznych różnią się od stosowanych w Soil Taxonomy czy WRB dla odpowiedników tych cech.

Poziom klasyfikacji	Kryteria wydzielania jednostek glebowych na danym poziomie
<i>1º nível categórico (ordens)</i> 1. poziom (rzędy)	Obecność lub brak wybranych cech, poziomów lub właściwości diagnostycznych, które mogą być zidentyfikowane w warunkach terenowych i pokazują różnice typu lub stopnia zaawansowania procesów glebotwórczych. Tym samym, rzędy gleb są wyróżniane na podstawie zespołu czynników, które uznano za dominujące dla wytworzenia danej grupy gleb.
<i>2º nível categórico (subordens)</i> 2. poziom (podrzędy)	Właściwości, które: -odzwierciedlają działanie innych procesów, które nakładają się lub wpływają na procesy dominujące dla tworzenia się rzędów; -są odpowiedzialne za brak różnicowania poziomów diagnostycznych; - są bardzo ważne z punktu widzenia rozwoju roślin i/lub do nierolniczego wykorzystania gleb; -powodują różnicowanie się gleb w ramach rzędów.
<i>3º nível categórico (grandes grupos)</i> 3. poziom (wielkie grupy)	-typ i układ poziomów genetycznych; -aktywność iłu, wysycenie kompleksu sorpcyjnego zasadami, glinem lub sodem i obecność soli rozpuszczalnych; -wystąpienie poziomów lub właściwości, które ograniczają rozwój korzeni i wpływają na swobodne przemieszczanie się wody w glebie.
<i>4º nível categórico (subgrupos)</i> 4-y poziom (podgrupy)	Charakterystyki, które: -reprezentują podstawową koncepcję dla danej grupy gleb, lub -reprezentują gleby z cechami przejściowymi do innych klas pierwszego, drugiego lub trzeciego poziomu kategorii; -reprezentują gleby ze specjalnymi właściwościami.
<i>5º nível categórico (famílias)</i> 5. poziom (rodziny)	Właściwości morfologiczne, fizyczne, chemiczne i mineralogiczne ważne z punktu widzenia użytkowania gleb. W fazie dyskusji.
<i>6º nível categórico (séries)</i> 6. poziom (serie)	Cechy związane ze wzrostem roślin (rozwój korzeni, stosunki wodno-powietrzne) oraz ważne ze względów inżynierskich, geotechnicznych i planowania przestrzennego. W fazie dyskusji.

(Opracowane na podstawie: Sistema Brasileiro de Classificação de solos, 2013)

Kronika personalna

Nominacje

Dr hab. Przemysław Charzyński
z Katedry Gleboznawstwa i Kształtowania Krajobrazu UMK w Toruniu został wybrany na wiceprzewodniczącą grupy roboczej IUSS SUITMA (Soils of Urban, Industrial, Traffic and Mining Areas).

<https://sites.google.com/site/wgsuitma/home/board>

Dr hab. Tomasz Zaleski
z dniem 1 marca 2017 został powołany na dyrektora nowoutworzonego Instytutu Gleboznawstwa i Agrofizyki na Wydziale Rolniczo-Ekonomicznym Uniwersytetu Rolniczego im. H. Kollątaja w Krakowie

Habilitacje

Dr hab. Anna Bielska
adiunkt w Katedrze Gospodarki Przestrzennej i Nauk o Środowisku Przyrodniczym Politechniki Warszawskiej. Stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie geodezja i kartografia nadany został przez Radę Wydziału Geodezji i Kartografii PW w dniu 26 stycznia 2017 r. Tytuł osiągnięcia naukowego (cykl publikacji): „Ocena jakości i zakresu danych o glebach w aspekcie ich przydatności w pracach scaleniowych i planistycznych na obszarach wiejskich”.

Recenzenci dorobku: prof. dr hab. Ryszard Cymerman - UWM w Olsztynie; prof. dr hab. Zofia Więckowicz – UP we Wrocławiu, prof. Karol Noga – WSI-E w Rzeszowie.

Dr hab. Jerzy Jonczak

adiunkt w Katedrze Nauk o Środowisku Glebowym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie agromonia nadany został przez Radę Wydziału Rolnictwa i Biologii

SGGW w dniu 9 marca 2017 r. Tytuł osiągnięcia naukowego (monografia): „Geneza, ewolucja i właściwości gleb dolin rzek źródłowych w młodoglacjalnych obszarach zastoiskowych na przykładzie Leśnej (Równina Sławińska)”. Recenzenci dorobku: prof. dr hab. Sławomir Gonet - UMK w Toruniu; prof. dr hab. Cezary Kabala – UP we Wrocławiu, prof. dr hab. Jacek Długosz – UT-P w Bydgoszczy.

Dr hab. Joanna Lemanowicz

adiunkt w Zakładzie Biochemii Katedry Gleboznawstwa i Ochrony Gleb Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy. Stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie ochrona i kształtowanie środowiska nadany został przez Radę Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w dniu 23 lutego 2017 r. Tytuł osiągnięcia naukowego (cykl publikacji): „Wpływ antropopresji na zawartość fosforu w wybranych glebach w aspekcie aktywności fosfataz”. Recenzenci dorobku: prof. dr hab. Jadwiga Wyszowska z UWM w Olsztynie, prof. dr hab. Florian Gambuś z UR w Krakowie, prof. dr hab. Elżbieta Bielińska z UP w Lublinie.

Dr hab. Sławomir Ligęza

adiunkt w Instytucie Gleboznawstwa, Inżynierii i Kształtowania Środowiska Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie ochrona i kształtowanie środowiska nadany został przez Radę Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w dniu 23 lutego 2017 r. Tytuł osiągnięcia naukowego (monografia): „Zmienność współczesnych mąd paławskiego odcinka Wisły”. Recenzenci dorobku: prof. dr hab. Halina Dąbkowska-Naskręt - UTP w Bydgoszczy; dr hab. Adam Bogacz prof. nadzw. – UP we Wrocławiu, dr hab. Sławomir Smólczyński – UWM w Olsztynie.

Sylwetki polskich gleboznawców: Tadeusz Mieczysławski (1888–1945)

Piotr Skłodowski, Warszawa; Bożena Smreczak, Puławy

Tadeusz J. Mieczysławski urodził się 17.08.1888 r. w Przeciszewie, powiat plocki. Pochodził z rodziny ziemiańskiej. W 1906 r. ukończył gimnazjum w Plocku i kontynuował naukę w warszawskiej szkole Rontalera. W 1908 r. rozpoczął studia na wydziale chemii Uniwersytetu we Fryburgu gdzie w 1911 r. otrzymał tytuł doktora filozofii z zakresu chemii. W kolejnych latach pracował przy katedrze eksperymentalnej fizyki tego Uniwersytetu, jako chemik analityk w Hildesheim oraz asystent chemii ogólnej w Dublinach. W 1914 r. wyjechał do Rosji i ukończył studia rolnicze w Moskiewskim

Instytucie Rolniczym. W 1915 r. został przyjęty jako specjalista do pracowni gleboznawczej Dokuczajewskiego Komitetu Gleboznawczego w Petersburgu i brał udział w szeregu ekspedycjach do europejskiej i azjatyckiej części Rosji. W 1917 r. został członkiem zwyczajnym Dokuczajewskiego Komitetu Gleboznawczego i był delegowany na północny Kaukaz jako kierownik ekspedycji dla poznania warunków gleboznawczych i ekonomiczno-rolniczych Okręgu Kubańskiego. Po za. W 1919 r. wrócił do kraju i podjął pracę na stanowisku asystenta Wydziału Gleboznawczego Państwo-

wego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach. W 1924 r. uzyskał stypendium Rockefellera i pracował ponad dziesięć miesięcy dla Bureau of Soils w Waszyngtonie, pod kierunkiem prof. C.F. Marbut'a prowadził prace gleboznawczo-kartograficzne i realizował badania dotyczące wpływu klimatu na kształtowanie się gleb. W czasie pobytu w Ameryce poznał technikę i organizację amerykańskiej kartografii gleboznawczej, zasady działania służb i organizacji rolniczych, wyższych uczelni i rolniczych stacji doświadczalnych. Przejechał ponad 29 tysięcy kilometrów, co na tamte czasy było nie lada wyczynem. Relacje z pobytu opisał w publikacji „Organizacja rolnictwa i stosunki rolnicze w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej” wydanej w 1926 r. Po powrocie do kraju został kierownikiem Wydziału Gleboznawczego Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego. Doświadczenia zdobyte za granicą wykorzystał do opracowania i wdrożenia laboratoryjnych oraz terenowych metod badania gleb i opracowania map glebowych w różnych skalach.

Prof. T. Mieczysławski w latach 1928-35 kierował pracownią gleboznawczą działającą przy Biurze Melioracji Polesia oraz zbierał materiały dotyczące gleb tego terenu. W 1929 r. rozpoczął prace kartograficzne na terenie województwa lubelskiego. W roku 1930 r. utworzył muzeum glebowe w PINGW. Główne eksponaty stanowiły monolity gleb Lubelszczyzny i Polesia.

Prof. Mieczysławski był z wykształcenia, a przede wszystkim z zamiłowania rolnikiem. Uważał, że wiedza o glebach jest podstawą racjonalnego rolnictwa, leśnictwa i ogrodnictwa, dlatego dla potrzeb szkolnictwa zawodowego i praktyki rolniczej w 1931 r. wydał „Krótki podręcznik gleboznawstwa”. W tym samym roku pod Jego

redakcją ukazał się „Zarys fizyczno-geograficzny województwa lubelskiego” z załączoną „Mapą gleb województwa lubelskiego w skali 1: 300 000”. Była to pierwsza mapa glebowa w Polsce. W latach 1931-1936 prowadził prace nad wykonaniem map gleboznawczych w skali 1:2000 dla zakładów doświadczalnych PINGW. W 1936 r. habilitował się na Wydziale Rolniczo-Leśnym Uniwersytetu Poznańskiego przedstawiając szczegółową monografię gleb bielichowych pt. „Studia morfologiczne nad glebami Polski Cz. 1. Gleby bielichowe”. W 1938 r. ukazała się książka „Gleboznawstwo terenowe”. Wiele treści zawartych w tym opracowaniu zostało wykorzystanych przy opracowaniu instrukcji prowadzenia prac terenowych dla potrzeb klasyfikacji bonitacyjnej gleb, po wojnie.

Prace terenowe na Polesiu

W czasie II wojny światowej prof. T. Mieczysławski pracował nad mapami Mazur, Warmii i okręgu Gdańskiego, Pomorza Zachodniego, Ziemi Lubuskiej i Śląska. Po wojnie zorganizował od podstaw pracę Wydziału Gleboznawczego w PINGW w Puławach. Na prośbę Urzędu Planowania Przestrzennego prof. T. Mieczysławski wykonał mapę Polski w skali 1:1 000 000. Od 1946 r. prowadził na szeroką skalę kursy gleboznawstwa terenowego. Część prac naukowych i opracowań kartograficznych wykonanych w czasie wojny i zaraz po wojnie ukazała się za Jego życia np. „Gleby i wytwórczość B. Prus Wschodnich” (1946 r.) inne zaś po Jego śmierci, w tym „Gleby ziem odzyskanych” (1947 r.), „Studia nad stosunkami wodnymi gleb” (1949 r.).

Prof. T. Mieczysławski był w latach 1929-1928 oraz 1931-1934 dyrektorem Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego i kierownikiem Działu Gleb Mineralnych (1937-1947), członkiem międzynarodowych towarzystw naukowych. Zorganizował Komisję Współpracy w Doświadczalnictwie i był jej długoletnim przewodniczącym. Odbił wiele wypraw zagranicznych m.in. do Rumunii, na Węgry, do Włoch i ZSRR. Razem z prof. F. Terlikowskim i prof. J. Włodkiem założył Polskie Towarzystwo Gleboznawcze. Za pracę naukową w dziedzinie gleboznawstwa prof. Mieczysławski otrzymał krzyż komandorski Polonia Restituta. Prof. T. Mieczysławski zmarł 20 stycznia 1945 roku i jest pochowany na cmentarzu włostowickim w Puławach, a jedna z ulic miasta nosi jego nazwisko. Pracownicy Instytutu uhonorowali pamięć Profesora poświęcając mu tablicę pamiątkową.

Literatura

H. Mącznik i J. Mącznik: 2000. „Puławski słownik biograficzny”, T.2, str. 79-80.

M. Strzemiński: 1952 „Wspomnienie o prof. Tadeuszu Mieczysławskim” *Roczniki Gleboznawcze*, T.2, str. 5-7.

Materiały archiwalne PINGW i IUNG.

Wspomnienie

Zbigniew Klimowicz (1940–2017)

Ryszard Dębicki, UMCS Lublin

Urodził się 21 czerwca 1940 roku w Szwejkach, powiat sokołowski, w rodzinie nauczycielskiej, był absolwentem Liceum Pedagogicznego w Siedlcach. W roku 1967 uzyskał tytuł magistra geografii w zakresie hydrografii w UMCS (opiekunem naukowym był prof. Tadeusz Wilgat). Po ukończeniu studiów zatrudniony został w Zakładzie Gleboznawstwa UMCS. Przez pierwszych siedem lat (do roku 1974), pracował na etacie naukowo-technicznym, później przeszedł na etat naukowo-dydaktyczny. W roku 1978 obronił pracę doktorską (wyróżnioną nagrodą ministra), której promotorem był prof. Stanisław Uziak. Na podstawie rozprawy habilitacyjnej, dotyczącej właściwości i ewolucji gleb wytworzonych z utworów lessowych i lessowatych, uzyskał w 1993 roku stopień naukowy doktora habilitowanego nauk o Ziemi w zakresie geografii-gleboznawstwa. W roku 2000 został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego UMCS, a w roku 2007 uzyskał tytuł naukowy profesora nauk o Ziemi.

Warsztat badawczy doskonalił na stażach naukowych; w AGH w Krakowie, w Soil Survey Institute w Wageningen w Holandii (3 miesiące) oraz w Lock Haven University i Penn State University w USA (4 miesiące). Specyfikę środowiska glebowego tundry arktycznej badał uczestnicząc czterokrotnie w ekspedycjach polarnych na Spitsbergen; w roku 1994 był kierownikiem wyprawy.

Zainteresowania naukowe prof. Zbigniewa Klimowicza koncentrowały się głównie na genezie, morfologii, właściwościach fizykochemicznych i ewolucji gleb, przeważnie lessowych Polski SE, oraz gleb w arktycznej strefie peryglacjalnej. W ostatnich latach zostały poszerzone o rolę antropopresji na środowisko glebowe. Opublikował ponad 100 prac. Z ważniejszych w ostatnim dziesięcioleciu należy wymienić

współautorstwo prac: Sensitivity of loessial soils to anthropopressure (2005), Gleby północno- -zachodniej części Ziemi Wedela Jarlsberga na tle środowiska przyrodniczego Spitsbergenu (2008), Morfologia oraz litologia i chronostratygrafia osadów stożków napływowych i den parowów (2012), Soils [in:] Geographical environment of NW part of Wedel Jarlsberg Land, Spitsbergen, Svalbard (2013).

Zajęcia dydaktyczne prowadził na trzech kierunkach uniwersyteckich: geografii, biologii i ochronie środowiska; dla tego ostatniego kierunku wykładał także na Politechnice Lubelskiej. Uczestniczył w pracach koleżeńskich Instytutu, Wydziału i Uczelni. Między innymi przez szereg lat był członkiem, a także przewodniczył Komisji ds. oceny badań statutowych i własnych Instytutu Nauk o Ziemi oraz ds. kategoryzacji. Był członkiem Komisji Rozwoju Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi (2008-2012). W roku 2005 powołany został na członka Senackiej Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli Akademickich. Kilkakrotnie był członkiem Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej.

Profesor Zbigniew Klimowicz był promotorem 74 prac magisterskich i jednej doktorskiej. Recenzował kilka doktorskich, jedną habilitacyjną (recenzja wydawnicza) oraz książkę specjalistyczną. Jest członkiem kilku towarzystw naukowych, w tym Międzynarodowego Towarzystwa Gleboznawczego (IUSS). Został uhonorowany Złotym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką Polskiego Towarzystwa Geograficznego i kilkakrotnie nagrodą Rektora.

Po przejściu na emeryturę w 2010 roku nadal uczestniczył w życiu naukowym Zakładu. Chętnie pracował też w ogrodzie i okazjonalnie... śpiewał (w basach) w chórze parafialnym. Odszedł na zawsze 18 stycznia 2017 r.

Wspomnienie

Eugene Garfield (1925–2017)

Źródło: Biuletyn IUSS, Wikipedia

26 lutego 2017 w Pensylwanii zmarł Eugene Garfield, amerykański lingwista i biznesman, jeden z twórców bibliometrii i naukometrii, najbardziej znany jako pomysłodawca wskaźnika Impact Factor.

Zainspirowany bardzo popularnym artykułem Vannevar Busha z 1945 r. pt. "As we may think", Garfield podjął się opracowania wszechstronnego indeksu cytowania (citation index) wykazującego rozpowszechnianie się myśli naukowej. Według Garfielda, "indeks cytowań ... może pomóc historykowi zmierzyć wpływ artykułu - czyli jego "czynnika oddziaływania (impact factor)". Utworzenie indeksu cytowań naukowych umożliwiło obliczenie współczynnika oddziaływania, który pozornie mierzy tylko znaczenie czasopism naukowych. Doprowadziło to do nieoczekiwanego odkrycia, że niewielka liczba czasopism, takich jak Nature and Science, ma niesłychanie wielki wpływ dla całej światowej nauki. Ten sam wzorec nie działa jednak w naukach humanistycznych i społecznych.

W 1955 r. założył Instytut Informacji Naukowej (Institute of Scientific Information, ISI), który mieścił się w Filadelfii w Pensylwa-

nii. Stąd, lista indeksowanych czasopism naukowych, w wielu krajach znana była pod potocznym określeniem „listy filadelfijskiej”. W 1992 roku ISI został sprzedany firmie Thomson Corporation (późniejszy Thomson Reuters), a następnie (październik 2016) przeszedł we władanie Clarivate Analytics.

Garfield jest odpowiedzialny za wiele innowacyjnych produktów bibliograficznych, w tym Current Contents, Science Citation Index (SCI), Journal Citation Reports i Index Chemicus. Był redaktorem założycielskim i wydającym The Scientist. W 2007 r. uruchomił program HistCite, bibliometryczną analizę i pakiet oprogramowania do wizualizacji.

Praca Garfielda prowadziła do opracowania kilku algorytmów wyszukiwania informacji, takich jak algorytm HITS i PageRank. Obydwa używają cytowanej struktury między witrynami za pośrednictwem hiperłączy. Twórcy Google, Larry Page i Sergey Brin przyznali, że algorytm PageRank, napędzający ich wyszukiwarkę został zainspirowany koncepcjami Garfielda.

Wspomnienie

Miroslaw Kutilek (1927–2016)

Źródło: Biuletyn IUSS

The very well-known and famous professor, scientist and teacher Professor Dr. Miroslav (Mirek) Kutilek passed away on 4 October, 2016. He spent most of his student and working life at the Faculty of

Civil Engineering, Czech Technical University in Prague (CTU), Czech Republic. Mirek was appointed full Professor of soil physics and soil hydrology at CTU and he was also active at many different

institutions all over the world. Additionally, he worked as an editor-in-chief of international scientific journals such as Soil Technology (1990-1991) and Soil and Tillage Research (1992-2013). He was presi-

dent of the soil physics section of the International Soil Science Society (1986-1990) and in 1998 he became an honorary member of this society, now called IUSS.

Zapowiedź konferencji

Warsztaty terenowe „60 – lecie gleboznawczej klasyfikacji gruntów na terenie powiatu jeleniogórskiego”

5–7.09.2017 r., Wojanów, k. Jeleniej Góry

Polskie Stowarzyszenie Klasyfikatorów Gruntów, we współpracy z Komisją Oceny Gleb i ich Użytkowania Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego, Instytutem Nauk o Glebie i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, Zakładem Gleboznawstwa Eroзии i Ochrony Gruntów IUNG-PIB i przedstawicielami samorządu Powiatu Jeleniogórskiego pragną zaprosić Państwa do uczestnictwa w warsztatach terenowych, które będą okazją do pogłębienia wiedzy w zakresie klasyfikacji gleb górskich. W trakcie warsztatów planujemy zorganizowanie krótkiej sesji referatowo-dyskusyjnej poświęconej między innymi charakterystyce pokrywy glebowej obszaru Sudetów i Kotliny Jeleniogórskiej oraz zagadnień prawnych dotyczących gleboznawczej klasyfikacji gruntów. W części terenowej zostaną zaprezentowane profile glebowe wschodniej części Kotliny Jeleniogórskiej, Gór Kaczawskich i Rudaw Janowickich. Oprócz doskonalenia umiejętności w zakresie klasyfikacji bonitacyjnej gleb górskich, dodatko-

gregolinski@op.pl

Komunikat w sprawie warsztatów zawierający ramowy program oraz ostateczne koszty uczestnictwa zostanie zamieszczony na stronie PSKG:

www.pskg.org.pl

oraz PTG:

www.ptg.sggw.pl

w pierwszej połowie kwietnia 2017r.

wym elementem tej części spotkania będzie przybliżenie klasyfikatorom w praktyce zasad 5 wydania Systematyki gleb Polski.

Planowany całkowity koszt uczestnictwa w zaplanowanym trzydniowym spotkaniu wyniesie ok. 850zł i obejmie materiały informacyjne, wyżywienie, dwa noclegi oraz koszty transportu w trakcie części terenowej. Osoby chętne do uczestnictwa w spotkaniu prosimy o wstępne zgłaszanie deklaracji na adres:

Zapowiedź konferencji

VIII Konferencja Naukowa „TOXIC SUBSTANCES IN THE ENVIRONMENT”

14–15.09.2017 r., Kraków

Katedra Chemii Rolnej i Środowiskowej Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie zaprasza na VIII Międzynarodową Konferencję „TOXIC SUBSTANCES IN THE ENVIRONMENT”, która odbędzie się w dniach 14-15.09.2017 w Krakowie w hotelu "Perla". Konferencja jest organizowana pod patronatem m.in. Komisji „Gleba a zdrowie człowieka” Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego. Zagadnienia naukowe Konferencji obejmują źródła, przemiany i oddziaływanie substancji toksycznych w środowisku w szerokim zakresie:

Identyfikacji zagrożeń:

- monitoringu środowiska,
- metody badań substancji toksycznych w środowisku,
- poziomy zanieczyszczenia lub skażenia oraz obiegu substancji toksycznych w środowisku,

Produkcji pierwotnej i pozyskiwania surowców:

- wpływ substancji toksycznych na rośliny i zwierzęta,
- oddziaływanie substancji toksycznych na aktywność biologiczną gleby,
- jakość surowców z różnych systemów produkcji rolniczej,

Produkcji wtórnej i wykorzystania produktów:

- możliwości przyrodniczego wykorzystania odpadów jako źródła składników nawozowych,
- oddziaływanie procesów wytwórczych w tym odpadów na środowisko,
- zagrożenie substancjami toksycznymi a wyzwania gospodarki obiegowej,

- produkcja i zagospodarowanie biomasy,
- odpady i ich recykling jako źródło substancji toksycznych, szkodliwych,

Technologii ochrony środowiska:

- sposoby oczyszczania, immobilizacji i neutralizacji substancji toksycznych występujących w środowisku,
- metody oczyszczania wód i gruntów zanieczyszczonych substancjami chemicznymi,
- rekultywacja gruntów zdegradowanych,

Ryzyka zdrowotnego i ekologicznego:

- analiza i ocena ryzyka ekologicznego,
- analiza ryzyka dla zdrowia ludzi,
- substancje toksyczne w organizmach żywych,
- zarządzanie ryzykiem środowiskowym,
- procedury oceny ryzyka w zarządzaniu środowiskiem,

Metod badań próbek środowiskowych:

- metody poboru i przygotowania do analizy próbek środowiskowych,
- analiza chemiczna próbek z matrycą środowiskową,
- narzędzia i procedury w kontroli jakości wyników analitycznych,

Aspektów prawnych dotyczących substancji toksycznych w środowisku:

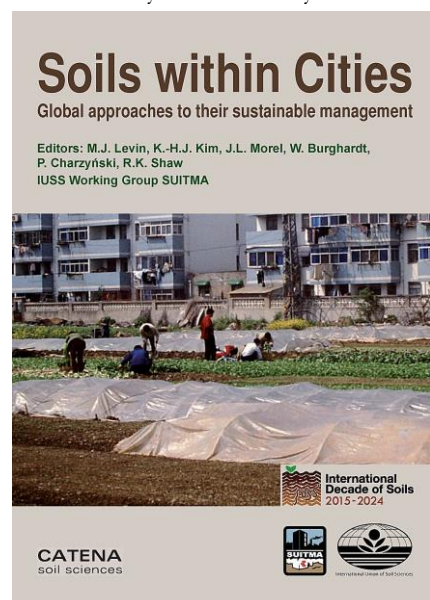
- regulacje prawne dotyczące substancji toksycznych w środowisku,

- regulacje prawne dotyczące gospodarki trwałymi zanieczyszczeniami organicznymi (IZO).

Więcej informacji w załącznikach i na stronie konferencji:
<http://toxse.ur.krakow.pl/>

Nowości wydawnicze

SOILS WITHIN CITIES: GLOBAL APPROACHES TO THEIR SUSTAINABLE MANAGEMENT – COMPOSITION, PROPERTIES, AND FUNCTIONS OF SOILS OF THE URBAN ENVIRONMENT. Levin / Kim / Morel / Burghardt / Charzyński / Shaw (Eds.), 2017, by Schweizerbart Science Publishers in the series GeoEcology Essays, 253 pages, 113 figures, 23 tables, ISBN 978-3-510-65411-6. The book can be ordered from the IUSS Secretariat (iuss@umweltbundesamt.at) at the price of €29.90 plus shipping costs; **a reduced rate of €25.00 is available for IUSS members.** As the proportion of people living in urban areas has been and still is increasing, Soils within Cities: Global approaches to their sustainable management undertakes to shed light on the role and importance of soils in cities, and stresses the need to consider and manage this unique component of the urban ecosystem on our way to build sustainable cities. Edited on

behalf of the International Union of Soil Sciences, this book is the result of a joint effort of the international SUITMA (Soils of the Urban, Traffic, Mining and Military Areas) working group of the International Union of Soil Sciences. Thirty-four short contributions comprehensively highlight key aspects and characteristics of soils of the urban ecosystem and the problems and challenges associated with them. The authors lay out the fundamentals of soil science applied to anthropized environments (environments degraded by human activity), including composition, properties, and functions of soils of the urban environment, their pedogenic evolution, classification and mapping. Furthermore, contributions present examples of actual urban soil surveys conducted in the US, Poland, Germany and Russia. Approaches to managing soils of the urban environment with focus on brownfields, soil sealing and urban agriculture, and the management of soil sealing are described. A separate chapter is dedicated to the ecosystem services urban soils can provide, including sustaining and controlling water quality and quantity, providing C and P storage capacity, supporting biodiversity, pollution problems, and pointing out ecosystem services that even contaminated industrial and mine soils are able to provide. "Soils within Cities" is aimed at expanding our view of soils of our planet, and having them taken into consideration for human well-being. It provides city planners and managers with a special reference that can serve to offer citizens a better life in the long run. Read more: <http://schweizerbart.com/9783510654116>

NEW PESTICIDES AND SOIL SENSORS. Edited by Alexandru Grumezescu. 2017, by Academic Press. 792 pages, ISBN: 9780128042991, price hardcover: €143.00. New Pesticides and Soil Sensors, a volume in the Nanotechnology in the Agri-Food Industry series, is a practical resource that demonstrates how nanotechnology is a highly attractive tool that offers new options for the formulation

of 'nanopesticides'. Recent advances in nanopesticide research is reviewed and divided into several themes, including improvement of the water solubility of poorly soluble pesticide active ingredients to improve bioavailability and the encapsulation of pesticide active ingredients within permeable nanoparticles with the aim of releasing pesticide active ingredients in a controlled or targeted manner, while also protecting active ingredients from premature photo-degradation. Read more: <https://www.elsevier.com/books/new-pesticides-and-soil-sensors/grumezescu/978-0-12-804299-1>

SOIL PHOSPHORUS. Edited by Rattan Lal, B. A. Stewart; 2016, by CRC Press. 339 pages, 15 colour illus., 47 B/W illustrations, ISBN 9781482257847, price hardback: £89.00. Phosphorus is an essential plant nutrient, but global population growth has dramatically reduced the availability of phosphorus fertilizer resources. Despite this scarcity, there remain numerous problems associated with the excessive and inappropriate use of phosphorus leading to non-point source pollution and eutrophication of natural waters. Identifying appropriate systems for managing soil phosphorus and reducing the risks of eutrophication are needed to minimize the environmental risks. This book focuses on the availability and recycling of phosphorus; regulatory and policy issues of sustainable phosphorus use; and water quality management in agroecosystems pertaining to phosphorus.

Read more: <https://www.routledge.com/Soil-Phosphorus/Lal-Stewart/p/book/9781482257847>

ENGINEERED NANOPARTICLES AND THE ENVIRONMENT: BIOPHYSICOCHEMICAL PROCESSES AND TOXICITY. By Baoshan Xing, Chad D. Vecitis and Nicola Senesi (editors). 2016, by Wiley. 512 pages, ISBN: 978-1-119-27582-4, price hardcover €187.20. This book deals with the source, release, exposure, adsorption, aggregation, bioavailability, transport, transformation, and modeling of engineered nanoparticles found in many common products and applications, covering synthesis, environmental application, detection, and characterization of engineered nanoparticles. It details the toxicity and risk assessment of engineered nanoparticles, including topics on the transport, transformation, and modelling of engineered nanoparticles; presents the latest developments and knowledge of engineered nanoparticles.

CELEBRATING SOIL. DISCOVERING SOILS AND LANDSCAPES. By Balks, M.R. and Zabowski, D., 2016, by Springer, Heidelberg, New York, 1st ed. 2016, XI, 243 p. 338 illus., 232 illus. in color, ISBN 978-3-319-32682-5, price hardcover \$39.99, €39.99, £22.50. This richly illustrated book celebrates the diversity, importance, and intrinsic beauty of soils around the world and helps the reader to understand the ways that soils are related to the landscapes in which they form. The book unravels the complex bond between humans and soils and the importance of soils in our cultures and everyday lives. Written in a reader-friendly way, Celebrating Soil is a wonderful resource for farmers, horticulturalists, naturalists, students and others who are concerned about how soils are formed, work and are used.

SOIL MAGNETISM, Applications in Pedology, Environmental Science and Agriculture. By Neli Jordanova, 2016, by Elsevier, 466 pages, ISBN: 9780128092392, price paperback: EUR 73.06. Soil Magnetism: Applications in Pedology, Environmental Science and Agriculture provides a systematic, comparative, and detailed overview of the magnetic characterization of the major soil units and the observed general relationships, possibilities, and perspectives in

application of rock magnetic methods in soil science, agriculture, and beyond. Part I covers detailed magnetic and geochemical characterization of major soil types according to the FAO classification system, with Part II covering the mapping of topsoil magnetic signatures on the basis of soil magnetic characteristics. The book concludes with

practical examples on the application of magnetic methods in environmental science, agriculture, soil pollution, and paleoclimate. Read more: <http://store.elsevier.com/product.jsp?isbn=9780128092392&pagename=search>

Nowe polskie publikacje gleboznawcze w czasopismach mających IF

Alekseev I., Kostecki J., Abakumov E. 2017. Vertical electrical resistivity sounding (VERS) of tundra and forest tundra soils of Yamal region. *International Agrophysics*, 31(1), 1-8.

Baćmaga M., Wyszowska J., Kucharski J. 2017. Bioaugmentation of Soil Contaminated with Azoxystrobin. *Water, Air, & Soil Pollution* 228(1), 19.

Bojko O., Kabala C. 2017. Organic carbon pools in mountain soils — Sources of variability and predicted changes in relation to climate and land use changes. *CATENA*, 149, 209-220.

Charzyński, P., Plak, A., Hanaka, A. 2016. Influence of the soil sealing on the geoaccumulation index of heavy metals and various pollution factors. *Environmental Science and Pollution Research* 24, 4801–4811.

Cuske M., Karczewska A., Gałka B. 2017. Speciation of Cu, Zn, and Pb in soil solutions extracted from strongly polluted soils treated with organic materials. *Polish Journal of Environmental Studies*, 26(2), 567-575.

Cuske M., Karczewska A., Gałka B., Matyja K. 2017. Would forest litter cause a risk of increased copper solubility and toxicity in polluted soils remediated via phytostabilization? *Polish Journal of Environmental Studies*, 26(1), 419-423

Cycoń M., Mroziak A., Piotrowska-Seget Z. 2017. Bioaugmentation as a strategy for the remediation of pesticide-polluted soil: A review. *Chemosphere* 172, 52-71.

Czaban, J., Wróblewska, B. 2017. The Effect of Bentonite on the Survival of *Azotobacter chroococcum* in Sandy Soil in a Long-Term Plot Experiment. *Polish Journal of Environmental Studies*, 26(1), 1-8.

Gałązka, A., Gawryjolek, K., Perzyński, A., Gałązka, R., Książek, J. 2017. Changes in Enzymatic Activities and Microbial Communities in Soil under Long-Term Maize Monoculture and Crop Rotation. *Polish Journal of Environmental Studies*, 26(1), 39-46.

Gondek K., Mierzwa-Hersztek M. 2017. Effect of thermal conversion of municipal sewage sludge on the content of Cu, Cd, Pb and Zn and phytotoxicity of biochars. *J. Elem.*, 22(2): 427 - 435.

Grabowski K., Pawluczuk J., Grzegorzczak S., Łachacz A., Grabowska K. 2017. The Physicochemical properties of soil and functional characteristics of sward on a grass airstrip. *Polish Journal of Environmental Studies*, 26(2), 605-612.

Hajduk E., Gąsior J., Właśniewski S., Nazarkiewicz M., Kaniuczak J. 2017. Influence of liming and mineral fertilization on the yield and boron content of potato tubers (*Solanum tuberosum* L.) and green mass of fodder sunflower (*Helianthus annuus* L.) cultivated in loess soil. *J. Elem.*, 22(2): 411 - 426.

Halarewicz A., Pruchniewicz D., Kawałko D. 2017. Kształtowanie właściwości gleb w borze sosnowym z udziałem czeremchy amerykańskiej (*Prunus serotina* Ehrh.). *Sylwan*, 161(2), 149-154.

Józefowska A., Pietrzykowski M., Woś B., Cajthaml T., Frouz J. 2017. The effects of tree species and substrate on carbon sequestration and chemical and biological properties in reforested post-mining soils. *Geoderma*, 292, 9-16.

Kacorzyk P., Głęb T. 2017. Effect of ten years of mineral and organic fertilization on the herbage production of a mountain meadow. *J. Elem.*, 22(1): 219 - 233.

Kaszubkiewicz J., Wilczewski W., Novák T. J., Wozniczka P., Falinski K., Belowski J., Kawalko D. 2017. Determination of soil grain size composition by measuring apparent weight of float submerged in suspension. *International Agrophysics*, 31(1), 61-72.

Kercheva M., Sokolowska Z., Hajnos M., Skic K., Shishkov T. 2017. Physical parameters of Fluvisols on flooded and non-flooded terraces. *International Agrophysics*, 31(1), 73-82.

Krupski M., Kabala C., Sady A., Gliński R., Wojcieszak J. 2017. Double-and triple-depth digging and Anthrosol formation in a medieval and modern-era city (Wrocław, SW Poland). *Geoarchaeological research on past horticultural practices. CATENA*, 153, 9-20.

Kubiak K., Tkaczyk M., Małecka M., Sierota Z. 2017. Pine sawdust as stimulator of the microbial community in post-arable afforested soil. *Archives of Agronomy and Soil Science* 63(3), 427-441.

Lewińska K., Karczewska A., Siepak M., Gałka B., Stysz M., Kaźmierowski C. 2017. Recovery and leachability of antimony from mine- and shooting range soils. *J. Elem.*, 22(1): 79 - 90.

Łukasik A., Gruba P., Magiera T. 2017. Application of magnetometry to assess distribution of dust pollution in topsoil of under-crown area of Norway spruce (*Picea abies* Karst.) and European beech (*Fagus sylvatica* L.). *Catena*, 150, 246-255.

Piotrowska-Długosz, A., Siwik-Ziomek, A., Długosz, J., Gozdowski, D. 2017. Spatio-temporal variability of soil sulfur content and arylsulfatase activity at a conventionally managed arable field. *Geoderma*, 295, 107-118.

Rachwał, M., Kardel, K., Magiera, T., Bens, O. 2017. Application of magnetic susceptibility in assessment of heavy metal contamination of Saxonian soil (Germany) caused by industrial dust deposition. *Geoderma*, 295, 10-21.

Sewerniak P., Stelter P., Bednarek R. 2017. Wpływ sposobu przygotowania gleby na dynamikę jej warunków wodnych na wydmach Kotłiny Toruńskiej. *Sylwan* 161(1), 52-61.

Siebyła M., Hilszczańska D. 2017. Różnorodność biologiczna i rola bakterii glebowych w środowisku leśnym. *Sylwan*, 161(2), 155-162.

Sulwiński, M., Mętrak, M., Suska-Malawska, M. 2017. Long-term fire effects of the drained open fen on organic soils. *Archives of Environmental Protection*, 43(1), 11-19.

Swędrzyńska, D., Małecka-Jankowiak, I. 2017. The impact of tillaging spring barley on selected chemical, microbiological, and

enzymatic soil properties. Polish Journal of Environmental Studies, 26(1), 303-312.

Wyszkowska J., Boros-Lajszner E., Borowik A., Kucharski J., Baćmaga M., Tomkiel M. 2017. Changes in the microbiological and biochemical properties of soil contaminated with zinc. J. Elem., 22(2): 437 - 451.

Kalendarium konferencyjne

(Na czarno oznaczono konferencje zagraniczne, kolorem – sympozja odbywające się w Polsce)

2017

ISSPA 2017

15th International Symposium Soil and Plant Analysis
‘THE ROLES OF SOIL, PLANT, WATER
AND WASTE ANALYSES IN FOOD SECURITY
AND ENVIRONMENTAL QUALITY’
14-18.05.2017, Nanjing, China
<http://isspa2017.csp.escience.cn/dct/page/1>

Dresden Nexus Conference
SOIL – WATER – WASTES:
MONITORING AND IMPLEMENTATION
17-19.05.2017 Dresden, Germany
UN University FLORES, TU Dresden
<http://www.dresden-nexus-conference.org/>

9th International Congress of the Working Group
on Soils of Urban, Industrial, Traffic, Mining
and Military Areas
SUITMA 9
22-27.05.2017, Moscow, Russia
<http://www.suitma-russia.com/index.php/en/>

Humic Substances in Ecosystems HSE11

Polskie Towarzystwo Substancji Humusowych
29.05-01.06.2017, Wrocław/Kudowa-Zdrój, Poland
<http://www.org.up.wroc.pl/ptsh/HSE11.htm>

International Interdisciplinary Conference
on Land Use and Water Quality Effect of Agriculture
on the Environment
29.05-01.06.2017, Hague, The Netherlands
<http://www.luwwq2017.nl/>

Międzynarodowa Konferencja Naukowa
AKTUALNE WYZWANIA W REKULTYWACJI LEŚNEJ
5-6.06.2017, Kraków, Bełchatów
<http://reclamation2016.ur.krakow.pl/>

IV Ogólnopolska Konferencja Naukowa
BIOLOGICZNE METODY OCENY STANU
ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO
7-9.06.2017, Siemczyn
<http://bmosp.zut.edu.pl>

8th Congress of ESSC
(European Society for Soil Conservation)
and
1st World Conference
on Soil and Water Conservation under Global Change
CONSOWA 2017
12-16.06.2017 Lleida, Spain
<http://www.consowalleida2017.com/>

Zwydak M., Błońska E., Lasota J. 2017. Akumulacja węgla organicznego w glebach różnych typów siedlisk leśnych. Sylwan 161(1), 62-70.

3rd International Scientific Conference
Sustainability challenges in agroecosystems
19-21.06.2017, Osijek, Croatia
<http://www.hdpot.hr>

Second Global Workshop
on Digital Soil Morphometrics
20-23.06.2017 Aberdeen, Scotland, UK
<http://www.digitalsoilmorphometrics.org>

25th anniversary of PEDOMETRICS
26.06-01.07.2017, Wageningen, The Netherlands
<http://www.pedometrics2017.org>

14th International Conference
on Sustainable Use and Management of Soil, Sediment
and Water Resources
AQUACONSOIL 2017
26-30.06.2017, Lyon, France
<http://www.aquaconsol.org/>

International Conference
GLOBALSOILMAP 2017
04-06.07.2017 Moscow, Russia
<http://globalsoilmap2017.ru/en/Home>

3rd International Conference
FEN PEATLANDS AFTER DRAINAGE -
- ORGANIC SOILS IN MOUNTAIN LANDSCAPE
10-14.07.2017, Kudowa Zdrój
kontakt: gлина@up.poznan.pl

Soil-ecological summer school in Siberia
Land use opportunities across climatic zones
on the edge of human influence
15.07-07.08.2017 Siberia, Russia
Download: http://iuss.boku.ac.at/files/siberia_2017.pdf
Read more: <http://www.apollo-online.de/index.php?s=Sibirien2017>

14th International Conference on the Biogeochemistry
of Trace Elements
(ICOBTE)
16-20.07.2017, Zurich, Switzerland
<http://icobte2017.ch/index.php>

ESSC International Workshop
SOIL CLASSIFICATION: A POWERFUL TOOL FOR
PLANNING SOIL CONSERVATION
21.07.2017, Riga, Latvia
<http://www.azb.lu.lv/eng/>

International WRB Soil Classification Field Workshop
in LATVIA AND ESTONIA
22.07.2017 Riga – 27.07.2017 Tallinn
<http://www.azb.lu.lv/eng/>

7th World Congress
on CONSERVATION AGRICULTURE (WCCA)

1-4.08.2017, Rosario, Argentina
<http://congresoaaapresid.org.ar/>

**7th International Conference on Cryopedology
 CRYOSOLS IN PERSPECTIVE:
 A VIEW FROM THE PERMAFROST HEARTLAND**
 21-25.08.2017, Yakutsk, Russia
<http://www.cryosols.org>

**Wageningen Soil Conference
 SOIL SCIENCE IN A CHANGING WORLD**
 27-31.08.2017, Wageningen, the Netherlands
<http://www.wur.nl/en/Research-Results/Projects-and-programmes/Wageningen-Soil-Conference-2017.htm>

**6th International Symposium on Soil Organic Matter
 SOM2017:
 HEALTHY SOILS FOR SUSTAINABLE AGRICULTURE**
 British Society of Soil Science
 3-7.09.2017, Rothamsted Research, Harpenden, UK
<http://www.som2017.org>

**Warsztaty terenowe
 60 LECIE POWSZECHNEJ GLEBOZNAWCZEJ
 KLASYFIKACJI GRUNTÓW**
 Polskie Stowarzyszenie Klasyfikatorów Gruntów i PTG
 5-7.09.2017, Wojanów (pałac) k. Jeleniej Góry
<http://pskg.org.pl>

**Common Conference of
 Czech Society of Soil Science
 Societas Pedologica Slovaca
 Soil Science Society of Poland
 Hungarian Soil Science Society
 DEGRADATION AND REVITALISATION OF SOIL AND
 LANDSCAPE
 (SOIL SCIENCE DAYS 2017)**
 10-13.09.2017, Olomuniec, Czechy
<http://ekologie.upol.cz/v4conference/v4sc-introduction.html>

**VIII Międzynarodowa Konferencja
 TOXIC SUBSTANCES IN THE ENVIRONMENT**
 14-15.09.2017, Kraków, UR
<http://toxse.ur.krakow.pl/>

**VIII Ogólnopolska Konferencja Naukowo-Techniczna
 POSTĘP W INŻYNIERII ŚRODOWISKA**
 14-16.09.2017, Czarna k/Ustrzyk Dolnych
<http://www.pwis.portal.prz.edu.pl/>

**Jubileusz 80-lecia
 POLSKIEGO TOWARZYSTWA GLEBOZNAWCZEGO
 PLATFORMA GLEBOWA
 Warsztaty Komisji Naukowych PTG**
 20-22.09.2017, SGGW, Warszawa

**International Conference
 QUO VADITIS AGRICULTURE, FORESTRY AND SOCIE-
 TY UNDER GLOBAL CHANGE?**
 CzechGLOBE - Global Change Research Institute (Czech
 Academy of Sciences)

2-4.10.2017, Velke Karlovice, Czech Republic
<http://www.czechglobe.cz>

**International Conference on Loess Research
 LOESSFEST 2017**
 08-12.10.2017, Gorgan, Iran
 kontakt: lf2017@loessfest2017.com
 więcej informacji dla Polaków: jaroslaw.waroszewski@up.wroc.pl

**III Konferencja Naukowo-Techniczna
 INŻYNIERIA I KSZTAŁTOWANIE ŚRODOWISKA
 Jubileusz 40-lecia zielonogórskiej Inżynierii Środowiska.**
 12-14.10.2017, Zielona Góra
<http://www.iks.uz.zgora.pl/>

2ND GLOBAL SOIL BIODIVERSITY CONFERENCE
 15-20.10.2017, Nanjing, China
<https://globalsoilbiodiversity.org/>

**7th International conference on Silicon in Agriculture
 SILICON SOLUTION TO SUSTAINABLE AGRICULTURE**
 24-28.10.2017 Bangalore, India
<http://www.silicon2017.com>

**8th International Scientific Conference
 RURAL DEVELOPMENT 2017: Bioeconomy Challenges**
 23-24.11.2017, Kaunas, Lithuania
<http://ruraldevelopment.lt>

2018

**21st World Congress of Soil Science
 SOILS TO FEED AND FUEL THE WORLD**
 12-17.08.2018, Rio de Janeiro, Brazil
<http://www.21wcsc.org/>

CZARNA ZIEMIA

Pismo Informacyjne
 Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego

Redakcja:

Cezary Kabala, cezary.kabala@upwr.wroc.pl
 Marek Drewnik, m.drewnik@geo.uj.edu.pl

Bezpośrednich uczestników zdarzeń
 zachęcamy do bieżącego nadsyłania informacji
 o konferencjach, awansach, publikacjach itd.